

MINISTER

EDUKACJI NARODOWEJ

DZSE-RP-0401-1/09

P. J. Gidyczewy
 Prezes Senackich
 Komisji
 04.02
 1702 podpis

Warszawa, 2009-01-28

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z oświadczeniem złożonym przez senatora Romana Ludwiczuka na 25. posiedzeniu Senatu w dniu 15 stycznia 2009 r. w sprawie umożliwienia dzieciom z głęboką dysleksją rozwojową uczęszczanie do przedszkoli, szkół, oddziałów integracyjnych i korzystanie z pomocy nauczycieli wspomagających, gdy w wyniku badań w poradni zostanie stwierdzona taka konieczność, uprzejmie wyjaśniam.

Uprzejmie informuję, że wymienione w Oświadczeniu dysfunkcje są formą manifestacji typową dla dysleksji rozwojowej. Objawy dysleksji rozwojowej mają swoją dynamikę i wiążą się z rozległością i głębokością zaburzeń funkcji odpowiedzialnych za proces czytania i pisanie. Od stopnia ich nasilenia zależy, czy zdiagnozujemy ją jako głęboką dysleksję rozwojową, czy jako zwykłą dysleksję rozwojową. W przypadku ich braku nie diagnozujemy dysleksji rozwojowej. Natomiast sprzężenie może być jedynie z jednostkami, które nie są charakterystyczne dla dysleksji rozwojowej, takimi jak np. wada serca, epilepsja.

Należy zgodzić się ze stwierdzeniem, że dodatkowa pomoc nauczyciela „wspomagającego” pomaga w nauce dziecku z głęboką dysleksją rozwojową, o czym wspomina Pan Senator w Oświadczeniu. Podejmowane w tym zakresie próby w niektórych szkołach integracyjnych są przykładem dobrych praktyk, które nie wymagają zmian w prawie oświatowym, wymagają natomiast zrozumienia specjalnych potrzeb edukacyjnych tej grupy dzieci przez dyrektorów szkół oraz organy prowadzące, jak również wyasygnowania stosownych środków

finansowych na zatrudnienie nauczyciela „wspomagającego” lub organizację klas terapeutycznych.

W Oświadczeniu podnoszona jest kwestia nieuwzględnienia w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 stycznia 2005 r. w *sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach i oddziałach oraz w ośrodkach* (Dz.U. Nr 19, poz. 166) tak poważnego zaburzenia jakim jest głęboka dysleksja rozwojowa ze sprzężonymi dysfunkcjami. W rozumieniu prawa oświatowego kształceniem specjalnym obejmuje się dzieci i młodzież niepełnosprawną (kategorie tych dzieci zostały wymienione w Oświadczeniu) oraz niedostosowaną społecznie. Należy w tym miejscu podkreślić, że dysleksja rozwojowa, niezależnie od stopnia nasilenia jej objawów, nie jest niepełnosprawnością, gdyż jest specyficznym objawem zaburzeń funkcji percepcyjno-motorycznych, przy normalnym poziomie rozwoju intelektualnego. Wobec tego dzieci z głęboką dysleksją rozwojową nie są objęte kształceniem specjalnym, jednakże mogą uczęszczać do przedszkoli i szkół integracyjnych lub ogólnodostępnych z oddziałami integracyjnymi, ale jako dzieci pełnosprawne od których nie jest wymagane orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego. Dlatego nie mogą korzystać z pomocy dodatkowo zatrudnionego nauczyciela oraz odpowiednich specjalistów współorganizujących kształcenie integracyjne. Natomiast mogą korzystać z różnych form pomocy psychologiczno-pedagogicznej, zgodnie z zaleceniami zawartymi w opinii wydanej przez poradnię psychologiczno-pedagogiczną. Dzieci wymagające szczególnego wsparcia i poszerzonej pomocy terapeutycznej, a do nich należą dzieci z głęboką dysleksją rozwojową, powinny uczestniczyć w terapii indywidualnej, która odbywa się w szkole, bądź w poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Dla uczniów, którym nie udało się pomóc w opisany powyżej sposób, przewiduje się możliwość uczenia się w klasie terapeutycznej, na podstawie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 stycznia 2003 r. w *sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach* (Dz.U. Nr 11, poz.114), a w szczególnych przypadkach, gdy dysleksji towarzyszą nasilone zaburzenia emocjonalne, opiekę przejmują placówki terapeutyczne resortu zdrowia.

Uczniowie z dysleksją rozwojową mają również prawo do dostosowania form i metod nauczania oraz wymagań do ich możliwości. Reguluje to przepis § 6 ust. 1 rozporządzenia

Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych (Dz.U. Nr 83, poz. 562, z późn. zm.).

Stanowi on, iż nauczyciel jest obowiązany, na podstawie opinii publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym publicznej poradni specjalistycznej, dostosować wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia, u którego stwierdzono zaburzenia i odchylenia rozwojowe lub specyficzne trudności w uczeniu się, uniemożliwiające sprostanie tym wymaganiom.

Ponadto, na podstawie przepisu § 10 ust. 1 przywołanego rozporządzenia uczeń z głęboką dysleksją rozwojową może być, na wniosek rodziców, zwolniony z nauki drugiego języka obcego. Natomiast zgodnie z przepisami § 37 ust. 1 i 3 oraz § 59 ust. 1 ww. rozporządzenia uczniowie (słuchacze) i absolwenci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się mają prawo przystąpić do egzaminów zewnętrznych w warunkach i formie dostosowanych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych na podstawie opinii publicznej lub niepublicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Jednocześnie uprzejmie informuję Pana Marszałka oraz Pana Senatora, że jednym z zadań powołanego w dniu 8 października 2008 roku Zespołu ekspertów ds. specjalnych potrzeb edukacyjnych jest wypracowanie propozycji rozwiązań systemowych w zakresie kształcenia i wychowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, do których zaliczamy również dzieci z głęboką dysleksją rozwojową.

z poważaniem
w/z MINISTRA
SEKRETARZ STANU
Krzysztof Szumilas
Krzysztof Szumilas